

πρωί

πρωί, το, ουσ. [αρχ. επίρρ. πρωί], το πρωί· ως επίρρ. κατά τις πρωινές ώρες, χαράματα: «ξεκίνησε πρωί για τη δουλειά του». (Ακολουθούν 16 φρ.)·

- αν ζυμώνεις το πρωί, αποβραδής κοσκίνα, βλ. λ. [αποβραδής](#)·

- απ' το βράδυ ως το πρωί, κατά τη διάρκεια όλης της νύχτας, από τη δύση ως την ανατολή του ηλίου: «απ' το βράδυ ως το πρωί δουλεύει σ' ένα νυχτερινό κέντρο». (Λαϊκό τραγούδι: *χρόνια τώρα συλλογιέσαι απ' το βράδυ ως το πρωί, πάψε να παραπονιέσαι για την άδικη ζωή*)·

- απ' το πρωί ως το βράδυ, βλ. λ. [βράδυ](#)·

- απ' το πρωί ως το βράδυ κι απ' το βράδυ ως το πρωί, κατά τη διάρκεια όλου του εικοσιτετράωρου: «το εργοστάσιο δουλεύει με βάρδιες απ' το πρωί ως το βράδυ κι απ' το βράδυ ως το πρωί»·

- απ' το πρωί ως το πρωί, όλο το εικοσιτετράωρο: «δε θ' αντέξει άλλο αυτός ο άνθρωπος, γιατί απ' το πρωί ως το πρωί δουλεύει συνεχώς»·

- αυτά που σου λέω εγώ το πρωί, μας (μου) τα λες εσύ το βράδυ, βλ. λ. [βράδυ](#)·

- βράδυ πρωί, ασταμάτητα, συνέχεια, όλο το εικοσιτετράωρο: «βράδυ πρωί τρέχει να βρει δουλειά». (Λαϊκό τραγούδι: *στην ξενιτιά, στην ξενιτιά με σπαραγμό σε νοσταλγώ κάθε βραδιά. Βράδυ πρωί μαύρη ζωή μακριά σου ζω, Μανταλένα, Μανταλένα, δε σε ξεχνώ*)·

- γλυκός ο ύπνος το πρωί, παλιά τα ρούχα τη Λαμπρή ή γλυκός ο ύπνος το πρωί, γυμνός ο κώλος τη Λαμπρή, βλ. λ. [ύπνος](#)·

- είναι γλυκός ο ύπνος το πρωί, βλ. λ. [πρωί](#)·

- η καλή μέρα απ' το πρωί φαίνεται, βλ. λ. [μέρα](#)·

- με (το) στραβό αν (σαν) κοιμηθείς, το πρωί θα αλληθωρίζεις, βλ. λ. [στραβός](#)·

- όποιος ξυπνάει πρωί, βρίσκει το φλουρί, βλ. λ. φλουρί·

- πάνω το πρωί, **α.** ξημερώνομαι αρχίζοντας να δουλεύω ή να διασκεδάζω από το βράδυ: «επειδή έπρεπε να τελειώσω τη δουλειά, δούλεψα όλο το βράδυ κι έπιασα το πρωί || πήγαμε να διασκεδάσουμε στα μπουζούκια και πιάσαμε το πρωί». **β.** για κάποιο λόγο δεν κοιμάμαι όλο το βράδυ και ξημερώνομαι: «όλο το βράδυ σκεφτόμουν πώς θα βρω λεφτά για να πληρώσω την επιταγή, κι έπιασα το πρωί»·

- πρωί βράδυ, ασταμάτητα, συνέχεια, όλο το εικοσιτετράωρο: «πρωί βράδυ τριγυρίζει μεθυσμένος»·

- πρωί πρωί, πολύ νωρίς το πρωί: «ξεκίνησε πρωί πρωί, πριν ακόμη ο ήλιος βγει». (Λαϊκό τραγούδι: *πρωί πρωί μες στη δροσουλά κι απάνω στη γλυκιά μαστούρα*)·

- το πουλί που ξυπνάει πρωί, τρώει το σκουλήκι, βλ. λ. [σκουλήκι](#)·